

Ἐλλογιμώτατοι κύριοι καθηγητές,
Χριστός Ανέστη!

Μ' αὐτό τό Αναστάσιμο μήνυμα χαιρετίζω ἀπόψε τήν ἐκλεκτή τούτη ὁμήγηρη: καί ὅσους προσδράματε ἀπό τό «ἄστν τό κλεινόν» τῶν Ἀθηνῶν, καί ὅσους ἦλθατε πρὸς ὑπάντησιν τῶν πρώτων. Καί ἐσεῖς χαιρέτε, καί ἐπιχαίρουμε καί ἐμεῖς, πού ἀναγνωρίζουμε στό πρόσωπό σας τήν κορυφή τοῦ πνεύματος, τό κλέος τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητος, τό καύχημα τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἱεραρχίας. «Ἴδού δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν ἀλλ' ἢ τό συνεῖναι ἐπὶ τό αὐτό ὁμοζήλους ἐν τῇ ἐπιστήμῃ!», γιά νά ἀκολουθήσω μιά ψαλμική ρητορεία. Τί δέ ἐκπληκτικότερο καί θαυμασιώτερο τῆς συνάξεως τῶν καθηγητῶν τῆς κορωνίδας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς Ἰατρικῆς! Προσβλέπουμε πάντα μέ δέος καί σεβασμό, μέ θαυμασμό καί ἐλπίδα στίς συνάξεις σας, ὅπου καταθέτετε τήν ἰκμάδα τῆς ἐπιστημοσύνης σας, τήν βαρύτητα τῆς ἐμπειρίας σας, τόν μαργαρίτη τῆς πνευματικῆς σας ὠριμότητος.

Ἡ συγκυρία, ὅμως, τῆς ἐαρινῆς σας συνάντησης ἐν μέσῳ τῆς Πασχάλιας περιόδου, θά μποροῦσε νά προσλάβει καί συμβολική ἐρμηνεία. Ὅπως ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας συνιστᾷ δωρεά δυνατότητας καί τρόπου γιά τόν διασκελισμό τῆς ζωῆς μας πέρα ἀπό τή φθορά καί τό θάνατο, δωρεά πίστεως καί βεβαιότητος γιά τό πέρασμά μας ἀπό τά μάταια στά ἀληθινά, ἀπό τά πρόσκαιρα στά αἰώνια, ἀπό τό θάνατο στή ζωή, κατ' ἀναλογίαν καί οἱ δικές σας προσπάθειες συνιστοῦν δωρεά ἐλπίδας στόν ἄνθρωπο, ἀφοῦ στά χέρια σας ἡ ἐπιστήμη γίνεται εὐεργεσία, ἀποδεικνύεται ἐφαλτήριο γιά τήν ὑπέρβαση τοῦ πόνου καί τῆς ἀσθένειας. Καί ἡ παροῦσα συνάντησή σας, καθὼς διανθίζεται καί μέ δημόσιες διαλέξεις, ἀναμένεται νά ἀποτελέσει γιά μέν τήν τοπική μας κοινωνία ἕναν φεγγίτη στους μυστικούς ὀρίζοντες τῆς ἐπιστημονικῆς σας γνώσης, τούς ἀνεξιχνίαστους γιά μᾶς, γιά ἐσᾶς δέ, μία πολύτιμη εὐκαιρία γιά γόνιμο διάλογο, γιά ἀναζήτησις λύσεων καί διερεύνησις προοπτικῶν σέ θέματα πανεπιστημιακῆς ὀργάνωσις, ἐκπαίδευσις καί λειτουργίας - ἴσως, βέβαια, καί μέσα ἀπό ἀτραπούς δυσκολιῶν. Ἄν, ὅμως, οἱ δυσχέρειες εἶναι μεγάλες, ἡ ἐμπνευσή σας εἶναι μέγιστη. Ἄν οἱ προσπάθειές σας εἶναι ἐμπονες, οἱ καρποὶ γλυκεῖς. Ἄν ὁ κόπος πολὺς, ὁ τρῦγος πλεῖστος.

Ἦδη, ὁ τόπος τῆς ἐαρινῆς σας συνάντησης ἐγγυᾶται τήν ἐπιτυχία της. Ἡ Μαγνησία δέν εἶναι ἀπλά ἕνας τόπος χαριτωμένος, καταξιωμένος ἀπ' τήν ἀστεῖρευτη ὁμορφιά τῆς πηλιορείτικης φύσις· δέν ὑπῆρξε μονάχα πατρίδα τοῦ Ἰάσονα καί ἀφετηρία τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας, ἀλλά ὑπῆρξε καί πατρίδα τοῦ πρώτου δασκάλου τῆς Ἰατρικῆς, τοῦ σοφοῦ Κενταύρου Χείρωνα. Ἄν, ὅμως, χάνεται στά βᾶθη τοῦ χρόνου καί τοῦ μύθου ἡ ἱστορία του, παραμένει ζωντανή ἡ παράδοσις, καί ἰδού ἐσεῖς οἱ σύγχρονοι διδάσκαλοι τῆς Ἰατρικῆς, σημαίνετε τή συνέχειά της, λαμπρύνοντας μέ τήν παρουσία σας τήν ἰδιαίτερη πατρίδα μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε, πού εἶχατε τήν ἔμπνευση νά μᾶς προξενήσετε αὐτή τή μεγάλη χαρά· μεγάλη, γιά τήν ἐπιλογή τοῦ τόπου μας· μεγαλύτερη, γιά τήν τιμή νά συμμετέχουμε στίς ἐκδηλώσεις σας· μέγιστη, γιά τήν αἶγλη πού προσδίδετε μέ τήν παρουσία σας στήν πόλη μας· καί ἀπροσμέτρητη, γιά τή σημαντικότητα τῆς σύναξής σας, γιά τή δόση καί τήν ἀντίδοση τήν πολύτιμη τοῦ ἑνός πρὸς τόν ἄλλο, καί ὅλων μαζί πρὸς ὅλους, καί στή γενεά τῶν Ἑλλήνων.

Ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μου εὐχομαι νά ἔχετε υἰγεία καί δύναμη· νά αὐξάνει διαρκῶς ἡ ἐμβέλεια τῆς πνευματικῆς σας ἀκτινοβολίας στό στερέωμα τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης· ἡ δέ ζωὴ σας νά λαμπρύνεται καί νά φωταγωγεῖται πάντα ἀπό τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως.

Χριστός Ἀνέστη!